

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział VIII Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Olga Piskorska-Zybura

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016 roku, w Częstochowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **HYGIENIKA DYSTRYBUCJA** Spółka Akcyjna z siedzibą w Lublińcu

o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego

postanawia:

1. otworzyć postępowanie restrukturyzacyjne - przyspieszone postępowanie układowe dłużnika **HYGIENIKA DYSTRYBUCJA** Spółka Akcyjna z siedzibą w Lublińcu, KRS 0000348690, ul. Powstańców Śląskich 54, 42-700 Lubliniec;

2. wyznaczyć sędziego komisarza w osobie sędziego Sądu Rejonowego w Częstochowie Ewy Drzewieckiej;

3. wyznaczyć nadzorcę sądowego spółkę DGA Centrum Sanacji Firm Spółka Akcyjna w Poznaniu KRS 0000442983, reprezentowaną przez zarząd w osobach: prezes zarządu Anna Szymańska numer licencji doradcy restrukturyzacyjnego 688 i wiceprezes zarządu Grzegorz Bigaj numer licencji doradcy restrukturyzacyjnego 517;

4. wskazać, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 342 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. 2015, poz. 978).

SSR Olga Piskorska-Zybura

UZASADNIENIE do punktu IV postanowienia.

Dłużnik **HYGIENIKA DYSTRYBUCJA** Spółka Akcyjna z siedzibą w Lublińcu, KRS 0000348690, ul. Powstańców Śląskich 54, 42-700 Lubliniec, reprezentowany jest przez jednoosobowy zarząd w osobie Lecha Michalskiego w dniu 17 sierpnia 2016 roku wniósł o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego.

Dla rozstrzygnięcia wniosku dłużnika o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego w pierwszej kolejności niezbędne jest ustalenie czy sąd polski posiada jurysdykcję krajową do rozpoznania sprawy. W tym celu konieczne jest określenie właściwej

dla rozpoznawanej sprawy normy jurysdykcyjnej z uwzględnieniem faktu, że kwestia jurysdykcji krajowej jest uregulowana zarówno w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne (art.342 PrRest) jak i w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U.UE L 160/1 z dnia 30 czerwca 2000 r.). Rozporządzenie unijne obowiązuje w całości i bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Oznacza to, że w sprawach objętych Rozporządzeniem i w zakresie w nim uregulowanym mają zastosowanie przepisy Rozporządzenia z wyłączeniem przepisów prawa polskiego, w tym również z wyłączeniem przepisów prawa restrukturyzacyjnego dotyczących międzynarodowego postępowania restrukturyzacyjnego (tytuł III ustawy – Prawo restrukturyzacyjne). Zasada ta została również potwierdzona w przepisach polskiego prawa restrukturyzacyjnego, które w art. 338 ust. 1 stanowi, że przepisów z zakresu międzynarodowego postępowania restrukturyzacyjnego (przepisów tytułu III) nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem stanowi inaczej. W literaturze na gruncie tożsamego brzmienia art. 378 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego zgodnie wskazywano, że prawo organizacji międzynarodowej w rozumieniu ust. 1 art. 378 to właśnie Rozporządzenie nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego (tak, D. Zienkiewicz, Prawo upadłościowe i naprawcze, Komentarz, Warszawa 2004, s. 649; F. Zedler, [w:] A. Jakubecki, F. Zedler, Prawo upadłościowe i naprawcze, Komentarz, Zakamycze 2006, s. 1077.). Wskazany wyżej dualizm legislacyjny powoduje, że dla zastosowania właściwej normy jurysdykcyjnej sąd w pierwszej kolejności musi ustalić czy rozpoznawana sprawa jest objęta zakresem zastosowania Rozporządzenia nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego.

Zgodnie z pkt 14 Preambuły Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego stosuje się tylko do postępowań prowadzonych wobec dłużników, których główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się na obszarze państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Takie uregulowanie eliminuje z zakresu zastosowania Rozporządzenia dłużników, których główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się poza obszarem Unii Europejskiej mimo, że na jej obszarze znajduje się siedziba lub miejsce zamieszkania dłużnika albo jego majątek. W takich przypadkach nie będą miały zastosowania przepisy Rozporządzenia ale prawo krajowe poszczególnych państw.

Zgodnie z pkt 9 Preambuły Rozporządzenie znajduje zastosowanie do wszystkich postępowań upadłościowych, niezależnie od tego czy dłużnik jest osobą fizyczną czy też osobą prawną, przedsiębiorcą czy osobą niewykonującą działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego stosuje się do zbiorowych postępowań przewidujących niewypłacalność dłużnika, które obejmują całkowite lub częściowe zajęcie majątku oraz powołanie zarządcy. Wykaz postępowań, które spełniają wskazane wyżej warunki jest zawarty w załączniku A. Każde krajowe postępowanie, które jest wymienione w załączniku A do Rozporządzenia podlega przepisom Rozporządzenia i jest uważane za postępowanie w przedmiocie niewypłacalności w rozumieniu art. 1 ust.1, a jednocześnie Rozporządzenie nie dotyczy tych postępowań, które w tym załączniku nie są wymienione. Oznacza to również, że jeżeli postępowanie jest wymienione w załączniku A to nie ma potrzeby ustalania jakichkolwiek dalszych przesłanek w celu stwierdzenia, że ten rodzaj postępowania, co do zasady, jest objęty zakresem regulacji

Rozporządzenia. Przyspieszone postępowanie układowe do dnia dzisiejszego nie zostało ujęte w załączniku A do Rozporządzenia co oznacza, że niniejsza sprawa nie jest objęta jego zakresem zastosowania. Uzasadnia to badanie istnienia jurysdykcji krajowej na podstawie art. 342 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne (dalej jako PrRest).

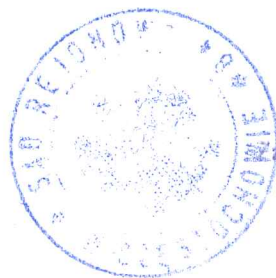
Zgodnie z art. 342 ust. 1 PrRest do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich należą sprawy restrukturyzacyjne, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika. Zgodnie z ust. 2 cytowanego artykułu sądom polskim przysługuje również jurysdykcja, jeżeli dłużnik prowadzi w Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą albo ma miejsce zamieszkania lub siedzibę albo majątek. Zgodnie z art. 342 ust. 3 PrRest jeżeli jurysdykcja sądu polskiego jest wyłączna, postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter głównego postępowania restrukturyzacyjnego. W pozostałych przypadkach postępowanie restrukturyzacyjne ma charakter ubocznego postępowania restrukturyzacyjnego.

Definicja legalna pojęcia „główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika” została zawarta w art. 15 PrRest ust. 2 i 3, zgodnie z którym przez główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika należy rozumieć miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością o charakterze ekonomicznym i które jako takie jest rozpoznawalne dla osób trzecich. W przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, domniemywa się, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest miejsce siedziby.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Restrukturyzacyjny działając w oparciu o treść art. 233 ust. 2 prawa restrukturyzacyjnego ustalił, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w miejscu siedziby dłużnika, tj. w Lublińcu, co oznacza, że zgodnie z art. 342 ust. 1 PrRest sąd polski posiada jurysdykcję do rozpoznania sprawy, a otwarte przyspieszone postępowanie układowe ma charakter postępowania głównego (art. 342 ust. 3 PrRest).

Orzeczenie wydano w trybie art. 197 ust. 1 i art. 232 prawa restrukturyzacyjnego.

SSR Olga Piskorska-Zybura

Za zgodność świadczy

Starszy Sekretarz
Sądowy

Renata Grad